होंमः

ववत्

ध्रवातर

A 3

RIVE

विष्ट

मेल्य

यच्यामक् इति ब्रक्ताणो वर्णम् : व्रतग्रक्णमत्र वा : प्रणीताप्रणयनम् : पात्रा-सादने ग्रष्टौ कपालानि शाखोपवेषः वेदश्च दोक्नचतृष्टयम् तत्र दोक्-नम् नियोजनम् शाखापवित्रम् स्थाली चेति पुरोउाशपात्र्येका शेषं पूर्व-वत् · क्विर्यक्णे रकस्याग्रेयपुरोडाशस्यैव यक्णम् · वेदबन्धनानतरं प्रोक्णाते उपमृष्टादिपरिचालनालो दोक्ः पूर्ववत्कर्तव्यः : ततश्चनुषे वेति (१.२०) कृष्णा-जिनस्यक्विषः प्रेचणादि · पयसः पर्यग्निकर्णाभावः · देवस्वेति (१.२२) मल्ले-णाधः श्रपणं भवत्येव नोपरि श्रपणप्रत्तेपः । ध्रवामासाच सायंदोहाहरूणम् । ततः पुरोडाशविभस्मीकरणम् । पुरोडाशपात्रीस्थापनम् । तस्याम्पस्तारः पुरो-डाशे पयिस च तत्रस्थाभिधारः न द्धिन : उद्दास्य पुरोडाशं तस्योत्तरतो द्धाः स्यापनम् तस्योत्तरतः पयसः ततः पुरोडाशद्धिपयसां प्राणदानम् दधनि पयिं च इन्द्रं गहेति प्राणदानमले विशेषः महेन्द्रपत्ते महेन्द्रं गहेति । ततः कपालान्यभ्यज्योद्धास्याज्यस्यालोपुरोडाशद्धिपयसां प्रियेण धाम्नेति (२.६) ऋमेणा-सादनम् । श्राज्यस्याल्यादीनामालम्भः श्रात्मालम्भनऽउदकालम्भः । स्रोत्रा-मल्लणादि उत्तमप्रयाजात्तम् इद्मग्रये सोमायाग्रयेऽग्रीषोमा[भ्यामग्रीषोमा]भ्यामि-न्द्राय देवेभ्य ग्राज्यपेभ्यो न मम पञ्च ममेत्यादि ग्राग्नेययागानन्तरमग्नीषोमीय उ-पांश्यातः ततो द्धिपयोभ्यां तत्रेण यागः तत्र इन्द्रायानुत्रृक्षीति कोतारं स-म्प्रेष्य नुकामुपस्तीर्य प्रथमं पयसो हिर्वदानम् मध्यात्पूर्वाधाच ततो द्धः । तत उपरि सकृद्भिघारः द्धिपयसोः प्रत्यभिघारः उत्थायातिक्रम्याश्राव्येन्द्रं यजेति प्रैषः : इदिनन्द्रायेति त्यागः : महेन्द्रपत्ते च महेन्द्रायानुत्रृहि । महेन्द्रं इदं महेन्द्रायेति विशेषः शेषं पूर्ववत् . ततः सर्वहिवर्भ्यः स्विष्टकृषा-गादि दिधपयसोः प्राशित्रक्रिणे इडायां चावदेयम् नान्यत्र तत्रापि पूर्वं प-यसः पश्चाद्धः रेष्टिकं पवित्रं शाखापवित्रं चोभे समस्य मार्जनम् पुनः शा-खायामेव तस्य पवित्रस्य कर्णाम् यज्ञमानस्येति ३) प्रस्तरे कर्णां शाखापवित्र-योर्न भवति : व्यूक्ते अग्नेः अग्नीषोमयोः इन्द्रस्योज्जितिमिति अग्निः अग्नीषो-मी उपांशु इन्द्रस्तमपनुद्ग्विति । प्रस्तर्होमकाले प्रस्तरेण सह शाखाया

१) See ५. ट. १५. २) ? म्राज्यालंभन १. ३) See ३.४. २५.